

σημείωμα για την έκδοση

Ο Αύγουστος, είτε ως ο Εκατομβαιών είτε ως ο Μεταγειτινιών του αττικού ημερολογίου, το οποίο ξεκινούσε με την πρώτη Νέα Σελήνη μετά το θερινό ηλιοστάσιο, ήταν αφιερωμένος στον θεό Απόλλωνα, τον πολυαγαπημένο θεό του φωτός και της μουσικής. Τον ίδιο που νίκησε τον αρχετυπικό δράκοντα και τον οποίο συμβουλευόνταν μέσω της Πυθίας στο Μαντείο των Δελφών. Ο διάλογος με τους θεούς, τα ουράνια σώματα και οι κύκλοι της φύσης ήταν μέρος της καθημερινής εμπειρίας.

Η πρωτοχρονιά ήταν μέσα στο καλοκαίρι. Μέσα στο καλοκαίρι γιορτάζονταν και τα Κρόνια. Την ημέρα εκείνη, οι δούλοι ήταν ελεύθεροι. Εκείνη τη μέρα μόνο. Μπορούσαν, μάλιστα, να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι με τους ελεύθερους πολίτες και να φάνε, να πιουν μαζί τους. Αυτό συνέβαινε και στη Χρυσή Εποχή, όμως βρίσκονταν πλέον μακριά της.

Αυτό που συνέβαινε τη Χρυσή Εποχή του μακρινού παρελθόντος είναι το τωρινό όνειρο για ένα μέλλον που φαντάζει μακρινό. Η επιθυμία των ανθρώπων για ουσιαστική ισότητα και ουσιαστική ελευθερία, για κοινωνική δικαιοσύνη, για σύμπραξη και αρμονική συνύπαρξη παραμένει διαχρονική. Είναι μια ουτοπία στην οποία μονίμως θα στοχεύουμε και κάθε προσέγγισή της θα είναι λόγος για γιορτή.

Α. Σχοινιά